

Fortsett å banke på! Keep knocking!

The Christian Science Journal, januar 2010

Mark Swinney

Da jeg først lærte i Kristen Vitenskap at Guds skapelse er helt åndelig, hadde jeg mistanke om at det ville kreve disiplin – konsekvent studium, bønn og praksis – for å bevise, skritt for skritt at jeg ikke vandret rundt på materie, eller at jeg ikke eksisterte i materie. Jeg fikk rett. Og det er definitivt fremdeles et fremadskridende arbeid. Likevel er jeg trygg på at etter hvert som vi fortsetter vår bønn på dette grunnlaget, ved å anvende Guds lover i myriadene av livets utfordringer, vil vi finne den helbredelsen vi ønsker.

Noen ganger må vi å ha den samme utholdenheten når vi anvender prinsippene for åndelig lov som en matematiker gjør når det gjelder å utarbeide et vanskelig problem i matematikken. Hvis han eller hun ikke gjorde rask fremgang, ville den personen anta at matematikkens prinsipper ikke virket? Eller at disse prinsippene virket før, men ikke nå? Eller at de virket for andre, men ikke for dem? Naturligvis ikke. Ville de søke etter en slags alternativ matematikk? Nei, matematikeren ville arbeide så lenge det trengtes til han eller hun hadde lyktes med å bruke matematikkens prinsipper og funnet svaret. Mary Baker Eddy skrev i sin første bok *Vitenskap og helse med nøkkel til Skriften*: "Kristen Vitenskap er ingen unntagelse fra den alminnelige regel at man ikke når det fremragende uten hardt arbeide i en bestemt retning" (s.457).

Jeg visste at bønn i en bestemt retning ville være nødvendig dersom jeg ønsket store gjennombrudd og merkbar fremgang i min forståelse av skapelsen som åndelig og av Gud som det styrende guddommelige Prinsipp. Eddy forklarte at aktiviteten til dette guddommelige Prinsippet helbreder der hun skrev: "Den fysiske helbredelse i Kristen Vitenskap skriver seg nå som på Jesu tid fra virkningen av det guddommelige Prinsipp, for hvilket synd og sykdom taper sin virkelighet i den menneskelige bevissthet og forsvinner like naturlig og like uunngåelig som mørke viker for lys og synd for omvendelse" (*Vitenskap og helse*, s.xi).

Hvor virker Gud, guddommelig Prinsipp? På et legeme? Nei, i menneskelig bevissthet.

For mange år siden, da jeg gikk på høyskole, hadde jeg en opplevelse som illustrerer dette. Jeg var utsatt for en alvorlig ulykke hvor jeg brakk kragebenet og ødela en skulder. Jeg bestemte meg for å bare stole på Kristen Vitenskap for å bli helbredet. Og jeg studerte Bibelen og Vitenskap og helse uavbrutt – selv om jeg hadde store smerter – i mer enn 12 timer hver dag. Jeg holdt ikke øye med klokken for å se hvor lenge jeg leste. Jeg bare higet etter å utarbeide dette gjennom bønn, og visste ikke hvor mye tid som gikk. Jeg visste at det var en viktig sammenheng mellom min frihet fra smerte og virksomheten til det guddommelige Prinsipp i tankene mine.

Jeg fikk ikke umiddelbart tak i noen inspirasjon som kunne forandre livet eller noen åpenbaringer som kunne ta pusten fra meg. Men jeg husker en liknelse som Jesus fortalte til sine tilhengere. Tenk deg at du banker på døren til en venn ved midnattstid for å spørre om å få låne tre brød, fordi du ventet gjester og ikke hadde noe å by dem. Men uten engang å åpne døren ropte denne vennen ut til deg at du ikke skulle bry ham. Det var sent, huset hans var låst for natten, og barna hans hadde lagt seg. Men du forsto hvor viktig det var å få tak i den maten, så du fortsatte å banke. Jesus forklarte at selv om vennen ikke ville åpne døren for deg bare fordi du var en venn, ville han stå opp å gi deg det du trengte på grunn av din "pågåenhet". Så sammenliknet Jesus dette med å gå til Gud i bønn, "Og jeg sier dere: Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det lukkes opp for dere" (se Luk 11:5-10).

Pågåenhet betyr insistierende og hårdnakket forespørsel eller fordring. Denne liknelsen oppmuntret meg til å være utrettelig i min bønn, og stadig søke og spørre etter de åndelige ideene jeg trengte. Jeg visste at det ikke var noe poeng i å gi opp. Problemet ville ikke løse seg av seg selv. Jeg måtte fortsette å banke på, og ikke miste motet. Ubøyeelig bestemte jeg meg for å være veldig bevisst på det guddommelige Prinsippets kjærlige nærvær.

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

Etter noen dager begynte det å "gå opp for meg". Døren til mine tanker begynte å åpne seg, og jeg ble gitt akkurat den inspirasjonen jeg trengte. Det resulterte i en fullstendig helbredelse kragebenet mitt, full frihet fra smerte og full bevegelsesfrihet i det området.

Hva var det jeg hadde behøvd å forstå? At jeg var (og er) helt åndelig.

Visst hadde jeg vel hørt mange mennesker si "Guds skapelse er åndelig." Jeg visste det sto slik i Bibelen. Jeg leste ofte om det i *Vitenskap og helse*. Jeg hadde med begeistring forsvart dette begrepet overfor andre mennesker, og var til og med stolt fordi jeg trodde jeg virkelig forsto hva det betydde. Men dypt inni meg inneholdt mitt syn på meg selv en underliggende misoppfattelse – at mennesket besto av materie, men innbefattet noen åndelige egenskaper som var blandet inn. Jeg kunne ikke ha tatt mer feil! Guds skapninger – akkurat som Ånden selv – er ikke begrenset. eller holdt som gissel av materie i det hele tatt. Vi er utelukkende åndelige fordi vi er begrep av Ånd, ikke av materie.

Helbredelse handler ikke om å reparere materielle legemer med bønn. Helbredelse innbefatter å oppdage den kjensgjerningen at vi fra først av aldri var materielle og mottakelige for skadelige fysiske forhold."Gud skaper alle former for virkelighet. Hans tanker er åndelige virkeligheter", forklarer *Vitenskap og helse* (s.513). Jeg måtte bli helt åpen for den muligheten at jeg var 100 prosent åndelig.

Den samme dagen kom jeg over Bibelens råd om å være villig til å være "borte fra legemet og hjemme hos Herren" (2 Kor 5:8). Jeg innså at det var på tide å helhjertet akseptere min åndelige identitet som min eneste virkelige identitet. Var jeg villig til å oppgi å identifisere meg med datoen på fødselsbeviset hvor navnet mitt var innskrevet? Villig til å oppgi den måten alle andre identifiserte meg fysisk? Var jeg virkelig villig til å vende meg fra dødelighet? Jeg var mer enn villig.

Og ville jeg miste det jeg var glad i i verden? Som det gikk, mistet jeg ingenting som jeg var glad i. Selv om jeg så ut som jeg pleide for mine venner og drev med de samme slags aktiviteter som jeg alltid hadde gjort, så jeg meg selv og verden mer som åndelige ideer og mindre som fysiske objekter. Guds godhet og uttrykk som viser seg i Hans fullkomne skapelse, ble langt mer virkelig og vakker for meg.

Selv om denne helbredelsen tok tre veldig lange dager og netter med hårdnakket arbeid/anstrengelse, opplevde jeg en virkelig forandring i bevisstheten etterhvert som jeg helt og fullt aksepterte virkeligheten i min åndelige tilværelse. Da jeg vendte meg bort fra materie og ga helt etter for det guddommelige Prinsippets virksomhet, mistet ulykken og dens virkninger på kroppen min enhver form for virkelighet for meg.

Jeg glemmer aldri at jeg stilte meg selv dette spørsmålet: "Hvis jeg virkelig er helt ut åndelig, kunne det egentlig noen gang ha vært anledning til en ulykke?" Med stor glede konkluderte jeg at det kunne det simpelthen ikke. Dette var et av de klareste, mest lysende øyeblikk i mitt liv. Min smerte og alle virkningene etter ulykken forduftet derved permanent, på et øyeblikk. Og det jeg fattet om naturen i Guds åndelige skapelse har forblitt med meg siden den gang. Jesu liknelse om pågåenhet oppmuntrer all som søker åndelig helbredelse til å fortsette å bestrebe seg for å oppnå den. Hans beskrivelse har hjulpet mennesker i hundrevis av år. Den er ment å hjelpe deg og meg idag. "For hver den som ber, han får. Og den som leter, han finner. Og den som banker på, for ham skal det lukkes opp" (Luk 11:10). Ikke bare for noen få. *For alle*.

Mark Swinney er Kristen Vitenskaps praktiserende og lærer. Han gir sin klasseundervisning i Albuquerque, New Mexico.